

עפ"א 30746/11/22 - צליל בוסין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 30746-11-22 בוסין נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 12397

בפני **כבוד השופטת רונית בש**
המבקשת **צליל בוסין**
נגד
המשיבה **מדינת ישראל**

החלטה

1. לפניי בקשת המבקשת מיום 15/11/22 להארכת מועד להגשת ערעור על החלטתה של כב' השופטת סיגלית גץ-אופיר בבית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה (להלן: בית משפט קמא), אשר ניתנה ביום 10/8/22 בתיק המ"ש 1244-08-2 ולפיה נדחתה בקשת המבקשת להארכת מועד להישפט בגין דו"ח מספר 12397 שניתן נגדה ובו הושת עליה קנס בסך 500 ₪ בגין אי עטית מסכה (להלן: ההחלטה). נקבע בעיקרי ההחלטה כי אין טעם להיעתר לבקשה בהינתן המצאה כדיון של הדו"ח לכתובת מגורי המבקשת במרשם האוכלוסין.

2. בבקשתה טוענת המבקשת אך לעניין התנהלות הפקח. המבקשת מאשרת כי בעת הרלוונטית יצאה עם כלבה אל מחוץ לביתה ושהתה בסמוך לביתה והיא אינה מכחישה כי לא עטתה מסכה. לטענתה, בשל התרשלות חברת הדואר לא עלה בידה להוכיח כי אין עסקינן בהמצאה כדיון של הדו"ח. המבקשת אינה מצביעה על טעם כלשהו לאי הגשת ערעורה במועד על ההחלטה. המשיבה מתנגדת לבקשה תוך שהיא מבקשת כי אם בית המשפט ייעתר לבקשה להארכת מועד, אזי תחויב המבקשת בהוצאות. נטען ע"י המשיבה כי המבקשת לא העלתה כל נימוק המניח את הדעת ומצדיק מתן הארכת מועד להישפט. הוטעם כי המבקשת לא כפרה בכך ששהתה במרחב הציבורי ללא מסכה ואך טענה לעניין התנהגותו של הפקח. עוד הובהר כי במועד רישום הדו"ח סירבה המבקשת לקבלו וכי דבר הדואר שכלל את הדו"ח ונשלח למענה חזר בציון "לא נדרש". בנסיבות אלו ונוכח העובדה שבקשת המבקשת להארכת מועד הוגשה בחלוף פרק זמן ניכר מאז חלף המועד להגשת ערעור וללא הסבר לכך, מבקשת כאמור המשיבה לדחות את הבקשה.

3. סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ), קובע כי: "בית המשפט רשאי, לבקשת מערער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו-200". סעיפים 199 ו-200 קובעים את מניין הימים להגשת ערעור (45 ימים מיום מתן פסק הדין). בפסיקה שהתייחסה לסעיף 201 לחסד"פ נקבע כי על המבקש הארכת מועד להצביע על קיומו של "טעם ממשי המניח את הדעת" לאיחור ולבקשת הארכה, והוא אינו נדרש להציג "טעם מיוחד", כנדרש בבקשה להארכת מועד בהליך

אזרחי. נקבע עוד בשורה של החלטות כי על בית המשפט בדונו בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור לשקול, בין היתר, את משך האיחור, ההצדקה הנטענת לאיחור, וכן סיכויי לכאורה של ההליך העיקרי (ראו, למשל: בש"פ 4065/19 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (9/7/2019)).

4. ומהתם להכא:

במקרה דנן עסקינן בשיהוי ניכר שכן ההחלטה ניתנה ביום 10/8/22, ומשכך 45 הימים להגשת הערעור חלפו כבר בסוף חודש ספטמבר ואילו הבקשה שבפנינו הוגשה אך ביום 15/11/22, וזאת ללא הסבר להגשתה באיחור כה ניכר. לגבי סיכויי של הליך הבקשה להארכת מועד להישפט, אציין כי סיכויי קלושים, וזאת הן נוכח המצאה לכאורה כדין של הדו"ח והן נוכח העובדה שלגופו של עניין לא כפרה המבקשת כי יצאה למרחב הציבורי ללא מסכה ואך הלינה על התנהלות הפקה. כאן ראוי להבהיר כי אף שנקבעה גישה מקילה יותר להארכת מועד להגשת ערעור בהליך פלילי, נקבע בפסיקה כי גם בהליך פלילי יש להקפיד על קיום המועדים הסטטוטוריים והארכת מועד לא תינתן כדבר שבשגרה, וזאת "בהתחשב בעקרון סופיות הדין ובצורך בהצבת גבול להימשכות ההליכים; בהתחשב באינטרס של הצד שכנגד ושל הציבור בכללותו לחיזוק היציבות והוודאות המשפטית; ונוכח הקשיים הכרוכים בניהול דיון בערעור שהוגש באיחור" (בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל, (25/7/2006)).

5. נוכח כל האמור לעיל, הרי שאין מקום להיעתר לבקשת המבקשת להארכת מועד להגשת ערעור על ההחלטה.

6. בסיכומי של דבר, אני דוחה את הבקשה.

החלטה זו תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ל' חשוון תשפ"ג, 24 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.